

Nazwa modułu kształcenia	Wprowadzenie do konserwacji zabytków
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Instytut Historii Sztuki
Kod modułu	WH.ODK-L-03
Język kształcenia	Polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	<p>WIEDZA K_W01 ma podstawową wiedzę o miejscu i znaczeniu wiedzy o ochronie dóbr kultury w systemie nauk oraz ich specyfice przedmiotowej i metodologicznej K_W02 zna i rozumie terminologię związaną z ochroną dóbr kultury K_W03 ma uporządkowaną wiedzę ogólną, obejmującą terminologię, teorie i metodologię z zakresu ochrony dóbr kultury K_W05 ma podstawową wiedzę o dziedzinach i dyscyplinach naukowych powiązanych z ochroną dóbr kultury K_W06 ma podstawową wiedzę o głównych kierunkach rozwoju i najważniejszych nowych osiągnięciach w zakresie wiedzy o ochronie dóbr kultury i pokrewnych dyscyplinach naukowych</p> <p>UMIEJĘTNOŚCI K_U01 potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i użytkować informację z wykorzystaniem różnych źródeł i sposobów K_U02 potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i użytkować informację z wykorzystaniem różnych źródeł i sposobów</p> <p>KOMPETENCJE K_K01 rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie K_K05 ma świadomość odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego regionu, kraju, Europy i innych kontynentów</p>
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Rok studiów	I
Semestr	1-2
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	prof. Piotr Krasny, dr Marcin Szyma, dr hab. inż. arch. Marcin Furtak lub osoby wyznaczone przez Dyрекcję IHS, w ramach posiadanych możliwości kadrowych Instytutu
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	prof. Piotr Krasny, dr Marcin Szyma, dr hab. inż. arch. Marcin Furtak lub osoby wyznaczone przez Dyрекcję IHS, w ramach posiadanych możliwości kadrowych Instytutu
Sposób realizacji	Wykłady 60 godz., konwersatoria 30 godz. i ćwiczenia 60 godz.
Wymagania wstępne i dodatkowe	brak wymagań wstępnych
Liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	150 godz.

Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	12
Bilans punktów ECTS	<p>1. Historia technik artystycznych (obowiązkowy wykład z egzaminem) – 7 pkt.</p> <p>2. Podstawy konserwacji zabytków architektury (obowiązkowe konwersatorium na zaliczenie) - 2 pkt.</p> <p>3. Podstawy konserwacji zabytków malarstwa i rzeźby (obowiązkowe konwersatorium na zaliczenie) - 2 pkt</p> <p>4. Analiza zabytków in situ (obowiązkowe ćwiczenia terenowe na zaliczenie) – 1 pkt.</p>
Stosowane metody dydaktyczne	<p>W ramach wykładu ze Wstępu do historii sztuki oraz styloznawstwa – klasyczny wykład akademicki, ilustrowany prezentacjami multimedialnymi, połączony z zajęciami w terenie.</p> <p>W ramach wykładu ze Historii Technik Artystycznych – wykład akademicki, odbywający się w Instytucie, w jednym z muzeów, bezpośrednio przy obiektach muzealnych, a także przy obiektach zabytkowych;</p> <p>W ramach ćwiczeń – ćwiczenia stacjonarne, z wykorzystaniem zasobów biblioteki IHS UJ, bibliotek cyfrowych i intermediów; a także zajęcia w terenie, bezpośrednio przy obiektach zabytkowych w Krakowie, dyskusja nad przygotowanymi pracami pisemnymi, ustne opisy dzieła sztuki, praktyka w rozpoznaniu tematów ikonograficznych. Wyjścia studyjne do zamkniętych publicznie zbiorów artystycznych (skarbcce klasztorne, zbiory tkanin).</p> <p>W ramach zajęć konwersatoryjnych z technik artystycznych oraz nauk pomocniczych historii – bogato ilustrowany wykład połączony z zajęciami praktycznymi w terenie</p> <p>W ramach wszystkich zajęć prowadzący przeprowadzają liczne konsultacje, a każda z prac pisemnych podlega przed uzyskaniem ostatecznej formy korekcie prowadzącego zajęcia</p>
Metody sprawdzania i oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	<p>W ramach wykładów ze wstępu do historii sztuki, styloznawstwa i historii technik artystycznych sprawdzenie i ocena efektów kształcenia uzyskanych przez studentów odbywa się poprzez egzamin ustny obejmujący zagadnienia przedstawione na wykładach.</p> <p>W ramach ćwiczeń ze styloznawstwa – sprawdzenie i ocena efektów kształcenia uzyskanych przez studentów odbywa się dzięki weryfikacji poprawnej (spełniającej kryteria), przygotowanej przez studenta samodzielnej pracy pisemnej na temat wybranego obiektu zabytkowego, a także poprzez regularne pytania ustne dotyczące datowania dzieł sztuki.</p> <p>W ramach konwersatorium ze wstępu do historii sztuki – sprawdzenie i ocena efektów kształcenia uzyskanych przez studentów odbywa się dzięki kolokwium dotyczących znajomości podstawowych publikacji z zakresu historii sztuki, zarówno tradycyjnych jak i internetowych, oraz posługiwania się aparatem badawczym.</p> <p>W ramach konwersatorium z nauk pomocniczych historii</p>

	<p>sprawdzenie i ocena efektów kształcenia uzyskanych przez studentów odbywa się poprzez kolokwium obejmujące wszystkie zagadnienia przedstawione na zajęciach.</p>
<p>Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu</p>	<p>Wiedza studenta jest sprawdzana w toku egzaminu ustnego lub pisemnego, a jej podstawą są informacje zaprezentowane na zajęciach, a także zawarte w literaturze podanej w opisach w KRK lub sylabusach.</p> <p>Zaliczenia prac pisemnych dokonuje się na podstawie złożonego egzemplarza pracy w wersji papierowej, w której zostały uwzględnione poprawki wskazane przez prowadzącego zajęcia. Prowadzący ustala harmonogram prezentowania prac w toku zajęć, a ostateczny termin złożenia pierwszej wersji do poprawki to ostatni dzień zajęć dydaktycznych. Prowadzący zajęcia ma prawo odmówić zaliczenia pracy nieuwzględniającej wskazanych przez niego korekt i złożonej w drugim tygodniu sesji poprawkowej.</p> <p>Warunkiem zaliczenia całego modułu jest przygotowanie wszystkich wymaganych kolokwiów oraz prac pisemnych (na temat dwóch dzieł sztuki - średniowiecznego i nowożytnego) na ćwiczeniach oraz zdanie wszystkich kolokwiów i egzaminów. Wymagane jest regularne i aktywne uczestnictwo w zajęciach (dopuszczalne są wyłącznie 2 nieusprawiedliwione nieobecności na każdym z kursów).</p>
<p>Treści modułu kształcenia</p>	<p>Moduł kształcenia ma zadanie przygotować studenta do dalszych studiów, pokazać mu specyfikę zawodu i podstawowe problemy badań historyczno-artystycznych, pozwala opanować podstawowe wiadomości z zakresu ochrony dóbr kultury. Student powinien samodzielnie opisywać (przygotować wyczerpujący opis inwentaryzacyjny) i datować dzieło sztuki (mieć wiedzę na temat ornamentyki nowożytnej oraz umiejętności datowania nieznanego mu wcześniej dzieła sztuki. Student powinien dysponować podstawowymi informacjami na temat sposobu i charakteru produkcji artystycznej, w tym również zagadnień technologicznych). Student powinien również poznać specyfikę pracy w terenie – współpracy w grupie oraz konieczną umiejętność współpracy z dysponentami obiektów zabytkowych. Zajęcia mają częściowo charakter wykładów, ale kluczowe znaczenie odgrywają w nich ćwiczenia praktyczne</p> <p>Moduł obejmuje następujące zajęcia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Historia technik artystycznych (obowiązkowy wykład z egzaminem) – 7 pkt. 2. Podstawy konserwacji zabytków architektury (obowiązkowe konwersatorium na zaliczenie) - 2 pkt. 3. Podstawy konserwacji zabytków malarstwa i rzeźby (obowiązkowe konwersatorium na zaliczenie) - 2 pkt 4. Analiza zabytków in situ (obowiązkowe ćwiczenia terenowe na zaliczenie) – 1 pkt.

Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu	podano w tabelach dotyczących poszczególnych przedmiotów
Metody i kryteria oceniania	<p>Studenci oceniani są następująco:</p> <ul style="list-style-type: none"> - w odniesieniu do wykładów ze wstępu do historii sztuki i styloznawstwa podstawowym kryterium jest gruntowna wiedza obejmująca problematykę przedstawionej na wykładach; ocena przeprowadzona jest w ramach egzaminu ustnego. - w odniesieniu do ćwiczeń z historii sztuki podstawowym kryterium to test zaliczeniowy, którego pozytywne zaliczenia ujawnia konieczną znajomość podstawowych kompendiów historyczno-artystycznych (dotyczących terminologii, bibliografii, słowników, podstawowych czasopism), sporządzenie właściwego zapisu bibliograficznego; student oceniany jest poprzez kolokwia oraz test zaliczeniowy - w ramach ćwiczeń ze styloznawstwa – podstawowym kryterium jest pełna poprawność przygotowanej przez studenta pracy semestralna obejmująca stan badań, historię oraz opis dzieła sztuki, opatrzone właściwie skonstruowanym aparatem naukowym. Drugim kryterium to ocena umiejętności studenta poprawnego datowania dzieła sztuki na podstawie ornamentyki oraz rozwiązań formalnych. Ważnym kryterium jest aktywność studentów – umiejętność formułowania wypowiedzi i dyskusji - w ramach konwersatorium dotyczącym nauk pomocniczych historii podstawowym kryterium jest pozytywne zaliczenie kolokwium kończącego zajęcia.
Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki	program modułu kształcenia nie przewiduje praktyk zawodowych

Tabele przedmiotów

Nazwa przedmiotu	Historia technik artystycznych (obowiązkowy wykład konwersatoryjny z egzaminem)
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot	Instytut Historii Sztuki UJ
Nazwa i kod przedmiotu w module	WH.ODK-L-03-01
Język kształcenia	Polski
Typ przedmiotu	obowiązkowy (w ramach modułu)
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących przedmiot	prof. dr hab. Piotr Krasny, dr Marcin Szyma
Sposób realizacji	wykład konwersatoryjny
Wymagania wstępne i dodatkowe	brak wymagań wstępnych
Liczba godzin zajęć dydaktycznych	60
Stosowane metody dydaktyczne	wykład akademicki, odbywający się w Instytucie, w jednym z muzeów, bezpośrednio przy obiektach muzealnych, a także przy obiektach zabytkowych
Sposób zaliczenia przedmiotu	Egzamin ustny
Forma i warunki zaliczenia, metody i kryteria oceniania	<p>Wiedza studenta jest sprawdzana w toku egzaminu, a jego podstawą są informacje zaprezentowane na zajęciach, a także zawarte w literaturze podanej w opisach w KRK lub sylabusach.</p> <p>Zdanie egzaminu, obecność i aktywny udział w zajęciach.</p>
Opis przedmiotu	<p>Celem przedmiotu jest przekazanie podstawowej wiedzy na temat wybranych technik artystycznych i ich dziejów. Omówione zostaną techniki architektoniczne i budowlane, malarskie, rzeźbiarskie, graficzne oraz wybrane techniki rzemiosła artystycznego (ceramiczne, złotnicze i jubilerskie, konwisarskie, metaloplastyczne i kowalskie). Studenci zapoznają się najpierw z fizycznymi i chemicznymi uwarunkowaniami danej techniki artystycznej, a następnie uzyskują informację o czasie jej wprowadzenia i zasadniczych przemianach. Po takim wprowadzeniu uzyskują informację o epokach i środowiskach, w których owa technika była szczególnie rozpowszechniona, a także o artystach, którzy najtrafniej i najefektowniej wykorzystali jej specyfikę. Podczas zajęć zostaną także zaprezentowane najważniejsze traktaty technologiczne i podręczniki technik artystycznych, a także podstawowe wydawnictwa konieczne do badań nad tymi technikami (zbiory cech złotniczych, znaków na fajansie i porcelanie, itp.)</p> <p>Szczegółowy wykaz zagadnień:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Kamień jako materiał budowlany. 2. Cegła – definicja, rodzaje, sposób wytwarzania, właściwości. 3. Zaprawa murarska – rodzaje, tradycyjne metody produkcji, zastosowanie. 4. Drewno jako materiał budowlany. 5. Zastosowanie żelaza w architekturze

	<p>6. Czynniki determinujące formę architektoniczną (geomorfologia, kontekst urbanistyczny i krajobrazowy, regulacje prawne, zwyczaj itp.).</p> <p>7. Rysunek architektoniczny – typologia i rozwój historyczny.</p> <p>8. Konstrukcje drewniane</p> <p>9. Konstrukcje murowane (fundamentowanie, struktura i faktura muru, konstrukcja i artykulacja ścian). Porządki architektoniczne w architekturze starożytnej i nowożytnej. Typy podpór w architekturze murowanej.</p> <p>10. Typy przekryć w budownictwie historycznym.</p> <p>11. Formy otworów okiennych i portali.</p> <p>12. Typologia historycznych systemów grzewczych, komunikacyjnych i sanitarnych.</p> <p>13. Konstrukcja i pokrycie dachów w budowlach historycznych</p> <p>13. Techniki rysunku, akwarela i gwasz.</p> <p>14. Techniki malarstwa monumentalnego (fresk, fresk suchy, współczesne techniki malarstwa ściennego, mozaika, witraż).</p> <p>15. Malarstwo enkaustyczne i temperowe.</p> <p>16. Malarstwo olejne.</p> <p>17. Rzeźba w glinie i w gipsie, rzeźba odlewana ze stopów metali.</p> <p>18. Rzeźba w kamieniu. Szyberstwo.</p> <p>19. Graficzne techniki wypukłodrukowe.</p> <p>20. Graficzne techniki wklęsło- i płaskodrukowe.</p> <p>21. Techniki ceramiki artystycznej.</p> <p>22. Techniki złotnicze i jubilerskie.</p> <p>23. Konwisarstwo, metaloplastyka, kowalstwo artystyczne.</p> <p>24. Podstawowe metody badań nad dziejami technik artystycznych. Historyczne traktaty technologiczne i podręczniki prezentujące dawne techniki artystyczne.</p>
<p>Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu</p>	<p>Rzeźba, rzemiosło artystyczne, malarstwo, grafika</p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>Słownik terminologiczny sztuk pięknych</i>, pod red. S. Kozakiewicza, Warszawa 1969; Wydanie nowe [zmienione] Warszawa 1996 - J. Adeline, <i>Lexique des termes d'art</i>, Paris b.r. - L. Slobodkin, <i>Sculpture. Principles and Practice</i>, Cleveland 1949 - M. Baxandall, <i>The Limewood Sculptors of Renaissance Germany</i>, New Haven-London 1980 - K. Kalinowski, <i>Warsztat barokowego rzeźbiarza</i>, "Artium

Quaestiones", 7, 1995, s. 103-140

- M. Gradowski, *Dawne złotnictwo. Technika i terminologia*, Warszawa 1980

- M. Gradowski, *Znaki na srebrze*, Warszawa 1993

- L. Danckert, *Handbuch der europäischen Porzellans*, München 1967

- L. Chrościcki, *Porcelana - znaki wytwórni europejskich*, Warszawa 1974

- E. Konecka, J.M. Łosiowie, L. Winogradow, *Polska porcelana*, Wrocław 1975

- J. Werner, *Podstawy technologii malarstwa i grafiki* (różne wydania)

- W. Ślesiński, *Techniki malarskie. Spoiwa mineralne*, Warszawa 1983

- W. Ślesiński, *Techniki malarskie. Spoiwa organiczne*, Warszawa 1984

- J. Białostocki, *W pracowniach dawnych grafików*, Warszawa 1957

- Jurkiewicz, *Podręcznik metod grafiki artystycznej*. Opracował i rozszerzył R. Artymowski, Warszawa 1975

- K. Krużel, *Wśród starych rycin. Wybrane aspekty opracowania formalnego dawnej grafiki*, Kraków 1999

Architektura i urbanistyka:

- Witruwiusz, *De architectura libri decem*, tłum. K. Kumaniecki, Warszawa 1956 *

- Leon Battista Alberti, *De re aedificatoria libri decem*, tłum. I. Biegańska, Warszawa 1960

- *Krótką nauką budowniczą dworów, pałaców, zamków podług nieba i zwyczaju polskiego*, 1659, opr. A. Miłobędzki, Wrocław 1957

- W. Szolginia, *Ilustrowana encyklopedia dla wszystkich, Architektura i budownictwo*, Warszawa 1986.

- T. Tołwiński, *Urbanistyka*, t. I-II, Warszawa 1937

- W. Wróbel, *Zarys dziejów budowy miast w Polsce*, Warszawa 1971

- L. Majdecki, *Historia ogrodów*, Warszawa 1978
- J. Gimpel, *Jak budowano w średniowieczu*, Warszawa 1968.
- H. Jabłczyńska-Jędrzejewska, *Dawne zaprawy budowlane*, KAU, III, 1958, z. 1
- L. Kajzer, *Wstęp do badań archeologiczno-architektonicznych*, Łódź 1984
- W. Tatarkiewicz, *Czarny marmur w Krakowie*, PKHS, X, 1952.
- Tłoczek, *Polskie budownictwo drewniane*, Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk 1980
- T. Węclawowicz, M. Pietrzykówna, *Maswerki w kościołach Małopolski*, RK, LV, 1989
- Wyrobisz, *Budownictwo murowane w Małopolsce w XIV, XV w.*, Wrocław 1963 ("Studia z dziejów rzemiosła i przemysłu", t. III)
- Wyrobisz, *Stan badań nad historią budownictwa w Polsce do końca XVIII w.*, Wrocław 1964 ("Studia z dziejów rzemiosła i przemysłu", t. IV)

Nazwa przedmiotu	Podstawy konserwacji zabytków architektury (obowiązkowe konwersatorium na zaliczenie)
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot	Instytut Historii Sztuki
Nazwa i kod przedmiotu w module	WH.ODK-L-03-02
Język kształcenia	Polski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy (w ramach modułu)
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących przedmiot	dr hab. inż. arch. Marcin Furtak
Sposób realizacji	konwersatorium
Wymagania wstępne i dodatkowe	Brak
Liczba godzin zajęć dydaktycznych	30
Stosowane metody dydaktyczne	Wykład konwersatoryjny, w tym zajęcia terenowe w wybranych zabytkach architektury w trakcie prac konserwatorskich
Sposób zaliczenia przedmiotu	Egzamin pisemny
Forma i warunki zaliczenia, metody i kryteria oceniania	<p>Wiedza studenta jest sprawdzana w toku egzaminu pisemnego, a jego podstawą są informacje zaprezentowane na zajęciach, a także zawarte w literaturze podanej w opisach w KRK lub sylabusach.</p> <p>Zaliczenie na podstawie udziału w zajęciach; egzamin pisemny.</p>
Opis przedmiotu	<p>Pojęcia podstawowe – zabytek, zabytek architektury, zespół architektoniczny, zespół urbanistyczny, krajobraz kulturowy; architektura a budownictwo; specyfika zabytków architektury i budownictwa jako obiektów użytkowych;</p> <ul style="list-style-type: none"> - Współczesna doktryna konserwacji zabytków architektury – od Karty Weneckiej do początków XXI wieku; autentyzm/autentyczność, integralność, <i>primum non nocere</i>, minimum interwencji, odwracalność, kompatybilność, rodzaje interwencji (konserwacja, restauracja, reintegracja, odbudowa, rekonstrukcja itd.); różnica pomiędzy remontem budowlanym o konserwacją/restauracją zabytku architektury - Inwentaryzacja i badania zabytków architektury - Czynniki niszczące w zabytkach architektury - Metody zabezpieczenia i wzmocnienia konstrukcyjnego budowli murowanych - Zabezpieczenia przeciwwilgociowe w zabytkach architektury – technologie historyczne i współczesne - Konserwacja wątków ceglanych; - Konserwacja wątków kamiennych, posadzek i kamiennego detalu architektonicznego - Tynki w budowlach zabytkowych: technologie historyczne, konserwacja tynków zabytkowych, uzupełnienia tynków, współczesne technologie tynków w obiektach zabytkowych; tynki renowacyjne, kompresowe i in.; sztukaterie, sgraffito i technologie pokrewne - Konserwacja budowli drewnianych i elementów drewnianych w budowlach murowanych - Adaptacja budynków zabytkowych do współczesnych funkcji

	<p>użytkowych, instalacje techniczne; konserwacja a kreacja architektoniczna</p> <p>- Konserwacja w skali urbanistycznej i krajobrazu kulturowego</p>
<p>Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu</p>	<p>Podstawowa:</p> <p>- E. Małachowicz, <i>Konserwacja i rewaloryzacja architektury w środowisku kulturowym</i>, wyd. IV popr. i uzup., 2007</p> <p>- M. Brykowska, <i>Metody pomiarów i badań zabytków architektury</i>, Warszawa 2003</p> <p>- M. Arszyński, <i>Idea – pamięć – troska. Rola zabytków w przestrzeni społecznej i formy działań na rzecz ich zachowania od starożytności do połowy XX wieku</i>, Malbork 2007</p> <p>Uzupełniająca:</p> <p>- <i>Vademecum Konserwatora Zabytków – międzynarodowe normy ochrony dziedzictwa kultury</i>, „Biuletyn ICOMOS” 1996</p> <p>- M. Kurzątkowski, <i>Mały słownik ochrony zabytków</i>, Warszawa 1989</p> <p>- W. J. Affelt, <i>Dziedzictwo w budownictwie</i>, Gdańsk 1999</p> <p>- B Rymaszewski, <i>O przetrwanie dawnych miast</i>, Warszawa 1984</p> <p>- <i>Współczesne problemy teorii konserwatorskiej w Polsce</i>, pr.zbior., ICOMOS, Warszawa - Lublin 2008</p> <p>- Z. Mączyński, <i>Elementy i detale architektoniczne w rozwoju historycznym</i>, Warszawa 1956 (reprint 1997)</p> <p>- D. Kłosek-Kozłowska, <i>Ochrona wartości kulturowych miast a urbanistyka</i>, Warszawa 2007</p>

Nazwa przedmiotu	Podstawy konserwacji zabytków malarstwa i rzeźby (obowiązkowe konwersatorium na zaliczenie)
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot	Instytut Historii Sztuki
Nazwa i kod przedmiotu w module	WH.ODK-L-03-03
Język kształcenia	Polski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy (w ramach modułu)
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących przedmiot	Mgr Marcin Ciba
Sposób realizacji	Konwersatorium
Wymagania wstępne i dodatkowe	Brak
Liczba godzin zajęć dydaktycznych	30
Stosowane metody dydaktyczne	Wykład konwersatoryjny, w tym zajęcia terenowe w wybranych zabytkach architektury w trakcie prac konserwatorskich
Sposób zaliczenia przedmiotu	zaliczenie z oceną
Forma i warunki zaliczenia, metody i kryteria oceniania	Zaliczenie na podstawie udziału w zajęciach
Opis przedmiotu	Zajęcia mają charakter praktyczny i prowadzone są w pracowni konserwatorskiej przy klasztorze Dominikanów w Krakowie. Studenci poznają w praktyce problemy konserwacji jednostkowych dzieł sztuki i konfrontują konkretny przypadek z założeniami teoretycznymi poznanyymi w trakcie wykładów. Zajęcia przygotowują uczestników do współpracy w praktyce zawodowej z konserwatorami dzieł sztuki, w tym w sposób szczególny do podejmowania decyzji w kwestiach konserwatorskich wymagających wiedzy z zakresu prawa o ochronie zabytków, historii sztuki i konserwacji zabytków
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu	Literatura podawana jest na początku zajęć w zależności od doboru dzieł sztuki i przypadków omawianych

Nazwa przedmiotu	Analiza zabytków in situ (obowiązkowe 3-dniowe ćwiczenia terenowe na zaliczenie).
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot	Instytut Historii Sztuki UJ
Nazwa i kod przedmiotu w module	WH.ODK-L-03-04
Język kształcenia	polski
Typ przedmiotu	obowiązkowy (w ramach modułu)
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących przedmiot	prof. dr hab. Piotr Krasny i osoby wyznaczone przez Dyрекcję Instytutu w ramach możliwości kadrowych
Sposób realizacji	ćwiczenia
Wymagania wstępne i dodatkowe	brak wymagań wstępnych
Liczba godzin zajęć dydaktycznych	15
Stosowane metody dydaktyczne	ćwiczenia
Sposób zaliczenia przedmiotu	zaliczenie
Forma i warunki zaliczenia, metody i kryteria oceniania	obecność i aktywny udział w zajęciach
Opis przedmiotu	Celem zajęć jest przekazanie studentom umiejętności praktycznej analizy zabytków in situ, które nie znajdują się w Krakowie. Należą do nich zabytki architektury i urbanistyki, rzeźba, malarstwo, rzemiosło artystyczne i wzornictwo przemysłowe.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu	brak